

Taktyka Zielona: Podstawy

Czyli elementarz działania w terenie
niezurbanizowanym przyjęty w społeczności ACC

WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO W SPOŁECZNOŚCI ARMA COOP CORPS

Przedmowa

Niniejszy dokument zawiera elementarne informacje dotyczące zachowania się gracza- członka pododdziału lekkiej piechoty w trakcie przebywania w terenie nieurbanizowanym (tj. lasach, polach czy nieużytkach). Celem dokumentu jest przede wszystkim utworzenie bazy standardowych procedur operacyjnych w ramach samej społeczności, a co za tym idzie skonstruowanie skutecznego źródła teoretycznego dla nowych graczy, które jednocześnie nie będzie zawierać przytłaczającej ilości materiału. Mimo, iż poradnik powstał w oparciu o podręczniki wojskowe, nie powinien on być traktowany z nimi zamiennie, z racji na częste rozbieżności pomiędzy zachowaniami, jak i przez różnice wynikające chociażby z dystansu wymiany ogniowej w rzeczywistości. Dla ułatwienia, w ramach podręcznika przyjęliśmy strukturę drużyny US Army.

Wraz ze współtwórcami niniejszego dokumentu mamy nadzieję, iż pomoże on wam zrozumieć panujące w społeczności zachowania. Jeśli coś pozostanie dla was niejasne, zawsze możecie uderzyć z zapytaniem do starszych szarżą kolegów.

Do zobaczenia na polu bitwy!

Koxxus

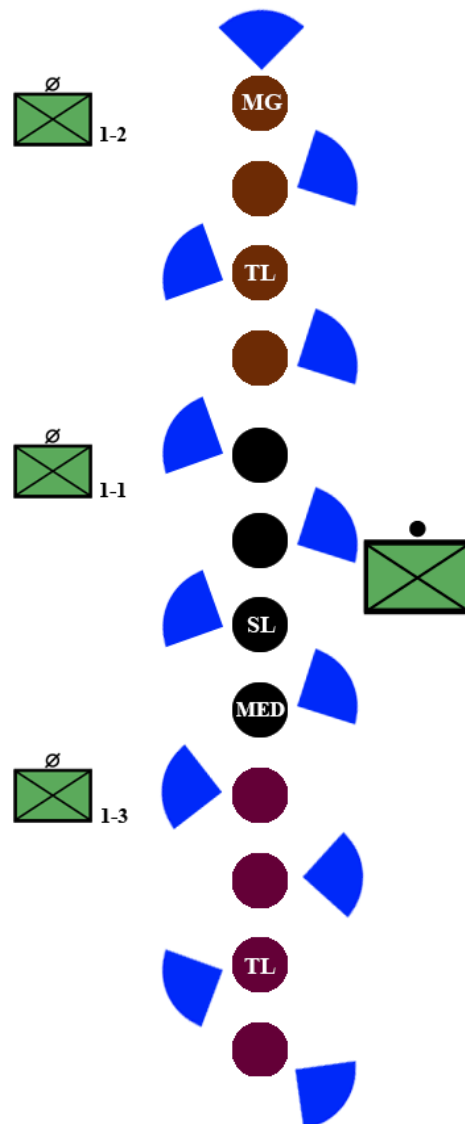
Poruszanie się w terenie uznanym za bezpieczny

Nim zaczniemy strzelać, musimy nauczyć się chodzić. W trakcie misji żołnierze poruszają się w sposób zorganizowany w ramach pododdziałów. Decyzję o wybranej formacji podejmuje dowódca, najczęściej w oparciu o odległość od celu i możliwe zagrożenie ogniem nieprzyjaciela.

1. Kolumna

Najczęstszą formacją wykorzystywaną przy przemieszczaniu się w terenie leśnym, przy jednoczesnym niewielkim zagrożeniu ze strony przeciwnika (bądź jego braku) jest **kolumna**. Układ żołnierzy w kolumnie to personalna decyzja dowódcy. Podstawą jest to, że formacje prowadzi wyznaczony nawigator, nigdy dowódca! Rolę tę z reguły w społeczności prowadzi celowniczy RKM (z racji na możliwość prowadzenia ognia przygważdżającego z frontu formacji) bądź saper (którego obecność na froncie pozwala na zmniejszenie zagrożenia minami przeciwpiechotnymi). Pomędzy każdym z obecnych w formacji należy zachować odstęp około 5 metrów w warunkach gęstego zalesienia. Osoby kluczowe w pododdziale, takie jak medyk czy sanitariusz zawsze znajdują się w środku formacji, położenie pozostałych strzelców jest w geście dowódcy.

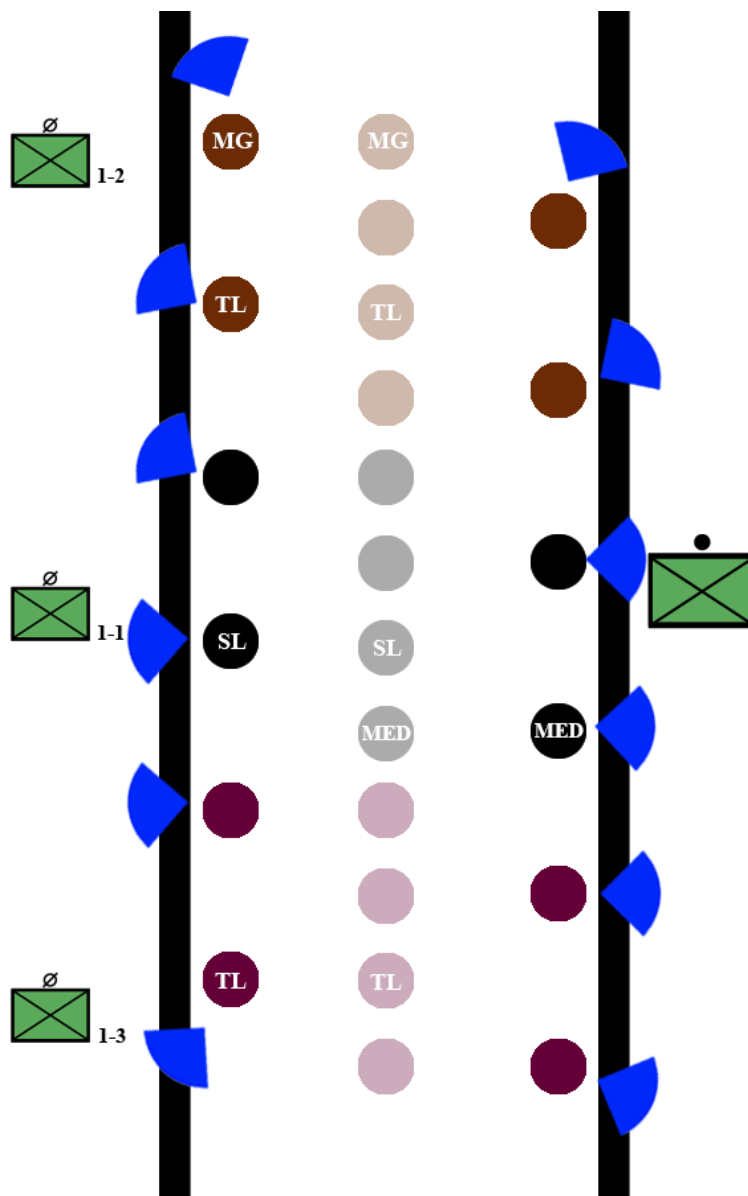
Formacja ta pozwala na szybkie przemieszczanie się między punktami, jednocześnie z racji na postawę stojącą minimalizując zmęczenie, a jednocześnie ułatwia przejście w ciasnych przestrzeniach czy wąskich korytarzach. Do jej wad należy słaba osłona frontu czy tyłu formacji, wymagająca przemieszczenia się w przypadku kontaktu.

(rys. 1- układ sekcji w formacji “kolumna” z założeniem, że przemarsz odbywa się na północ. Kolorem niebieskim oznaczono sektory obserwacji)

2. Kolumna ubezpieczona

Bardzo często, gdy formacja porusza się po drodze gruntowej lub asfaltowej, używa się tzw. kolumny ubezpieczonej. Rozbija się wówczas pododdział na dwie osobne równoległe kolumny, poruszające się po krańcach drogi, rozdzielając żołnierzy w uporządkowany sposób. Jak poprzednio, istotne są odstępy pomiędzy żołnierzami w formacji.

(rys. 2- układ sekcji w formacji “kolumna ubezpieczona” z założeniem, że przemarsz odbywa się na północ. Wyblakłym kolorem oznaczono pozycje wyjściowe przy zmianie formacji ze standardowej kolumny)

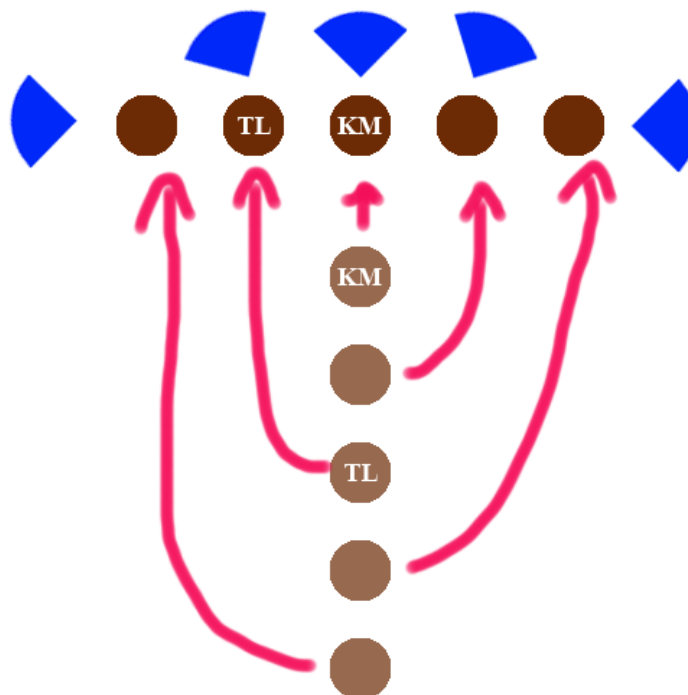
Jeśli formacja wejdzie w kontakt ogniowy z boków formacji, jej siłą jest przede wszystkim możliwość odpowiedzi ogniem zarówno z jednej jak i drugiej strony. W kolumnę ubezpieczoną, w razie potrzeby, można wkomponować pojazdy, co szczególnie przydaje się m.in. w operacjach konwojowych. Mimo opisanych wyżej przykładów, formacja nie musi być wyłącznie wykorzystywana do poruszania się drogami.

Dystans pomiędzy żołnierzami dobiera się w zależności od terenu, czasu działań i warunków pogodowych, umownie:

- Las/ dżungla ~ 5 metrów
- Luźny las ~ 10 metrów
- Teren otwarty ~ 20 metrów
- Działania nocne bez noktowizji ~ 5 metrów

3. Linia

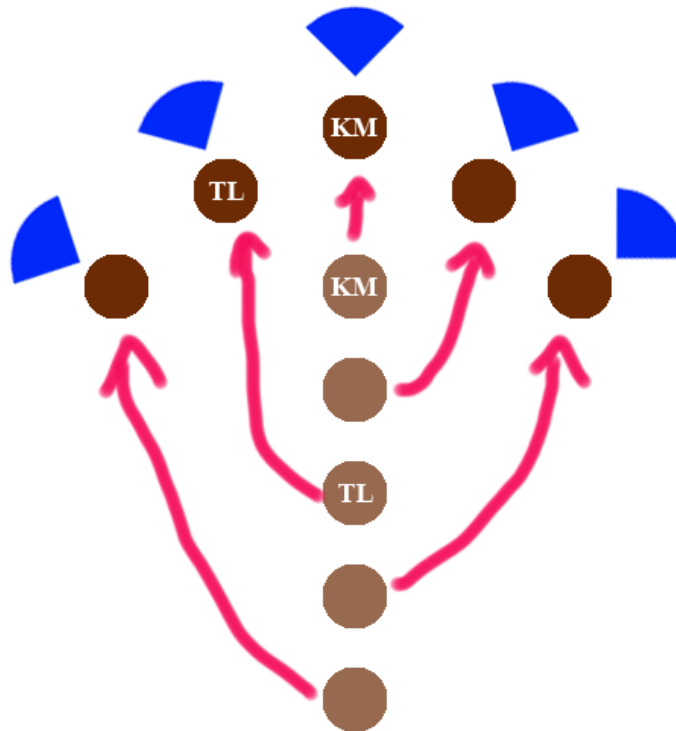
By zmaksymalizować możliwości broni małokalibrowej pododdziału piechoty stosuje się formację "linia". To właśnie do niej najczęściej będziecie się ustawiać w trakcie prowadzenia wymiany ogniowej z przeciwnikiem, czy w trakcie zgrupowań na starcie operacji. Pozycje w linii zorientowane są przede wszystkim na kolejność żołnierzy w pododdziale. Ważnym jest, by jedna z osób kryjąca front, wyznaczona przez dowódcę, obserwowała również czasem plecy.

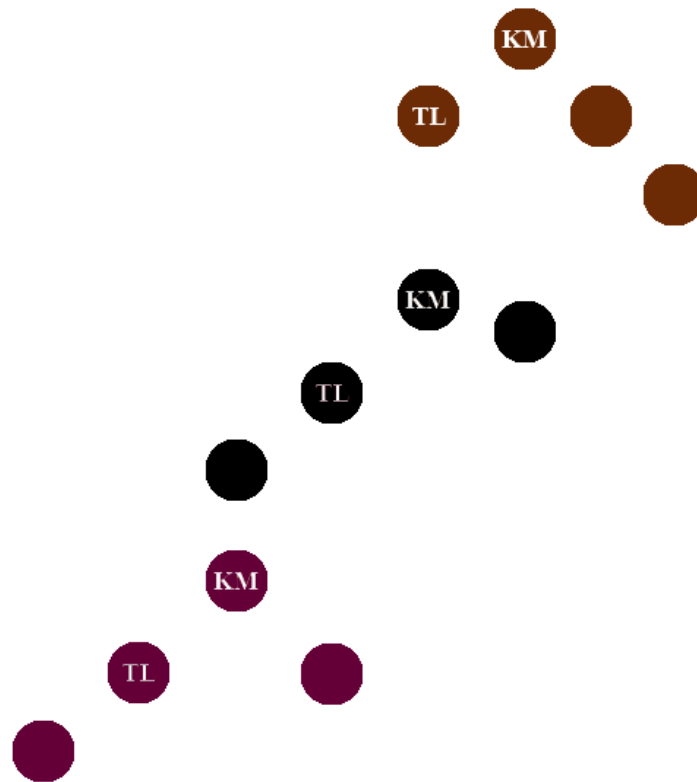
(rys. 3- układ sekcji w formacji "linia" w przypadku gdy następuje przejście z formacji "kolumna")

4. Klin

Bardzo upraszczając temat, formacją pośrednią pomiędzy linią i kolumną jest klin. Formacja przeznaczona jest przede wszystkim do sprawnego manewrowania na polu bitwy, pozwala na dynamiczną zmianę pozycji przez pododdział, jednocześnie w przypadku kontaktu umożliwiając dynamiczne przejście do linii. Podobnie jak przy innych przejściach między formacjami, stosuje się zasadę prawo-lewo przy rozchodzeniu się.

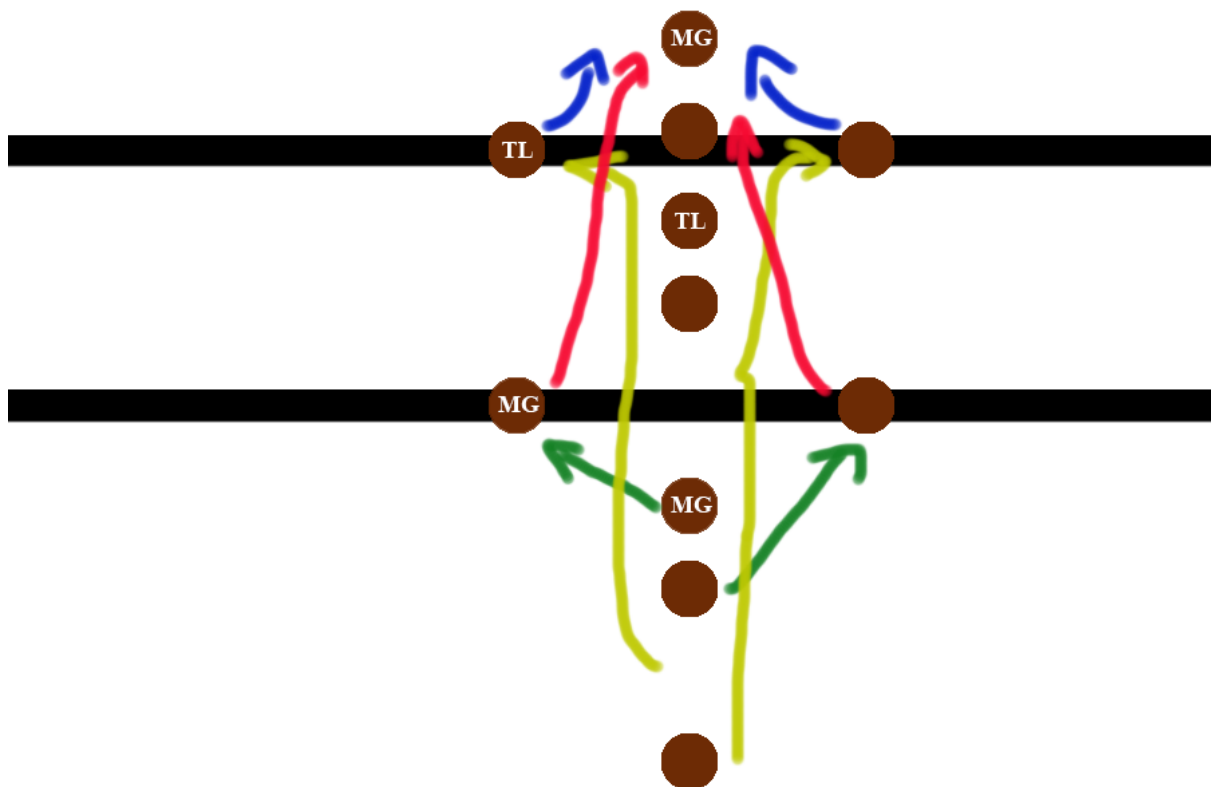
(rys. 4- układ sekcji i sektorów w formacji “klin” przy przejściu z formacji “kolumna”.)

(rys. 5- układ kilku sekcji poruszających się wspólnie w formacji "klin")

5. Przekraczanie poprzeczne dróg

Jeśli w czasie przemarszu lasem bądź polem napotkamy na swojej trasie drogę idącą w pod kątem prostym do linii naszego przemarszu, a istnieje ryzyko napotkania nieprzyjaciela, na polecenie dowódcy formuje się ubezpieczenie, tak zwaną "bramkę".

(rys. 6- prawidłowo wykonana "bramka" na przejściu przez drogę z formacji "kolumna", podzielona na fazy. Zielona- pierwsza dwójka zajmuje pozycje po jednej stronie drogi, Żółta- druga dwójka zajmuje pozycje po przeciwległej stronie, Czerwona- po przejściu całości przez drogę pierwsza para schodzi z ubezpieczenia wracając do formacji, Niebieska- ostatnia para schodzi i wraca do szyku)

Dwóch żołnierzy prowadzących formację rozstawia się po najbliższej im stronie drogi, pokrywając obie strony drogi w celu zabezpieczenia. Następnie, na polecenie dowódcy kolejni członkowie oddziału przekraczają drogę, kolejna para ("trójka" i "czwórka") ustawiają się równolegle do położenia kolegów, zabezpieczając drugą stronę drogi. W chwili, gdy ostatni członkowie pododdziału przekraczają pierwsze zabezpieczenie pada komenda głosowa ">>nick<< ostatni!". Po usłyszeniu niniejszej komendy pierwsza dwójka zabezpieczająca przemieszcza się na przód formacji, podając do drugiej dwójki ponownie komendę "Ostatni!". Po jej usłyszeniu druga dwójka schodzi z pozycji i przemieszcza się na swoją pozycję w formacji.

Spotkanie z przeciwnikiem i reakcja na kontakt ogniowy

Temat ten wydaje się dosyć banalny, jednakże po rozpoczęciu wymiany ognia w trakcie działań okazuje się, że jest wręcz przeciwnie i często pojawiają się ziarna chaosu. Niniejszy rozdział ma na celu zminimalizować czynnik chaosu w takich sytuacjach.

1. Zauważenie przeciwnika

Jak się domyślicie, najważniejszym jest to, by znaleźć przeciwnika szybciej, niż on znajdzie ciebie. Po to właśnie każdy ma wyznaczony w formacji swój sektor obserwowania perymetru. Jeśli będąc na swoim stanowisku zauważysz coś wartego meldunku, należy bezwzględnie podać to dalej korzystając z formuły KOD (**K**ierunek, **O**biekt, **D**ystans). Jeśli chcesz tym komunikatem zwrócić na coś szczególną uwagę (np. jest to osoba znajdująca się niebezpiecznie blisko, która może być przeciwnikiem) możesz dodać na początku zwrotu słowo "**Kontakt**".

Najważniejszym jest by przekazać komunikat płynny i jasny, mniej istotne jest to czy jest zgodny z formułą.

W praktyce:

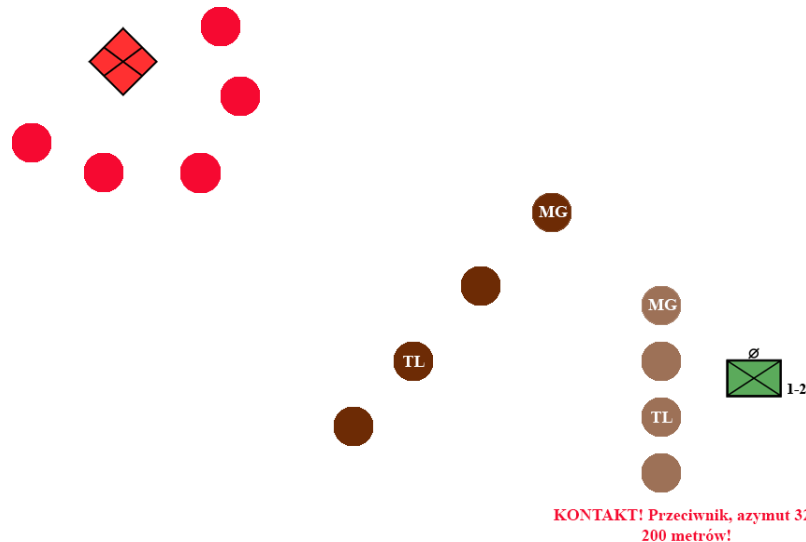
Wykonując zadania rozpoznawcze z pomocą lornetki przeszukujesz swój sektor. Zauważasz maszt antenowy, przekazujesz do pozostałych członków oddziału: "Azymut 240, Antena Satelitarna, 500 metrów!"

Poruszacie się wraz z drużyną przez drogę metodą tzw. bramki. Będąc w jej zabezpieczeniu z jednej ze stron, widzisz nadciągający pojazd. Przekazujesz: "Kontakt! Azymut 60, pojazd, 150 metrów!" Drużyna natychmiast przerywa przejsie i chowa się po obu stronach drogi.

2. Ostrzał nieprzyjaciela

Czasem zdarzy się tak, że to nieprzyjaciel znajdzie was pierwszy i jako pierwszy to on nawiąże walkę. W takiej sytuacji powinno się w priorytecie znaleźć osłonę (jeśli jesteście na otwartym paść na ziemię), spróbować zlokalizować źródło ostrzału, po czym odpowiedzieć ogniem. Kluczowym przy

ostrzale jest sojusznicy RKM, który może nieprzyjaciela przyspilić dłuższymi seriami z broni. By zmaksymalizować siłę ognia najlepiej jest przejść do linii położonej równolegle do źródła ostrzału. Widząc mające miejsce zagrożenie, to dowódca podejmuje decyzję o tym, czy kontynuować wymianę i zostać na pozycjach, próbować nieprzyjaciela oskrzydlić, czy też wycofać się na pozycje wyjściowe.

(rys. 7- prawidłowa reakcja sekcji na kontakt ogniowy wraz z poprawnym meldunkiem KOD. Kolorem ciemniejszym oznaczone jest ustawienie linii kontrującej nadchodzącego przeciwnika, kolorem jaśniejszym oznaczono pozycje marszowe)

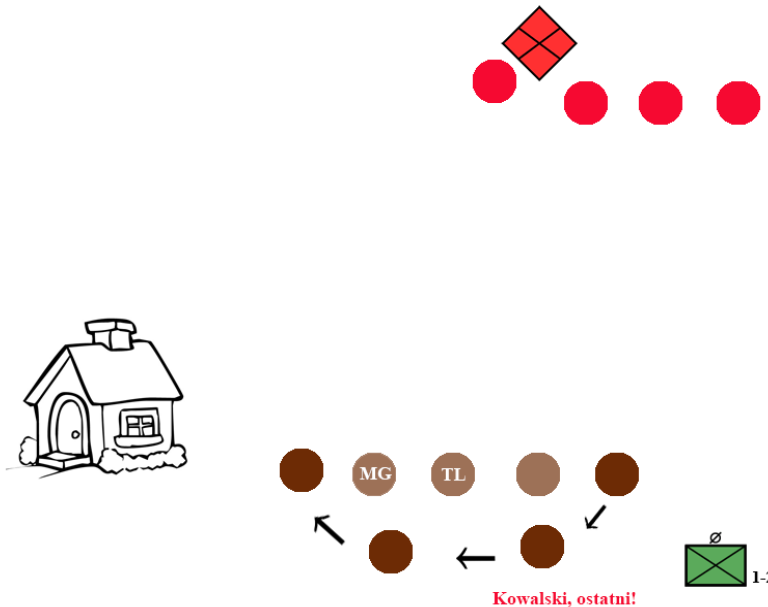
Manewry w kontakcie ogniowym

Nie przemieszczasz się = strzelasz. Jeśli się poruszasz, wykorzystaj moment i zmień magazynek.

1. Rolowanie na boki

Formacją wyjściową dla tego manewru jest linia. Manewr stosowany jest w celu kontrolowanego ruchu do osłon, bądź flankowania napotkanego przeciwnika. Manewr polega na zmienianiu szyku formacji odpowiednio w lewą lub prawą stronę poprzez przemieszczanie się żołnierzy z jednego skraju formacji na drugi. Jeśli pada polecenie “roluj w prawo”, wówczas osoba wysunięta najbardziej na lewo z całej formacji **za plecami kolegów** przemieszcza się

biegiem na pozycję najbardziej na prawo w formacji. W czasie biegu, przekazuje ona informację do kolegi obok, mówiąc o tym, że jest kolejny do rolowania. Kolejna osoba podrywa się po około 2-3 sekundach i wykonuje przemieszczenie najbardziej na prawo z całej formacji. Poprzednie kroki powtarzamy do zmiany rozkazu przez dowódcę.

(rys. 8- manewr rolowania w lewo na przykładzie pojedynczego żołnierza. Na rozkaz, za plecami kolegów przechodzi przez całą formację, krzyżąc do pierwszego kolegi, że jest następny do rolowania)

2. Rolowanie w tył

Formacją wyjściową dla tego manewru jest kolumna ubezpieczona. Stosuje się ten manewr w sytuacji poruszania się szlakiem uniemożliwiającym pełne rozwinięcie linii lub w sytuacji kiedy jest zmiana formacji taktycznie nieadekwatna. Podczas kontaktu ogniowego i zajęcia bezpiecznych miejsc, jedynka z dwójką prowadzą ogień, jedynka ogniem przygważdżającym, dwójka z kolei ogniem celowanym. Jedynka w momencie doznania awarii lub uznania, że należy się wycofać podnosi się i krzyżąc do dwójki daje znać, że jest ostatnią osobą, biegnie na koniec szyku, przyjmuje postawę strzelecką i kryje boczno-tylny sektor. W tym momencie trójka kryjąca do tego momentu boczny sektor przejmuje front, dwójka rozpoczyna ostrzał przygważdżający, a trójka

celowany. Adekwatnie dla kolejnych osób z formacji, algorytm pozostaje ten sam.

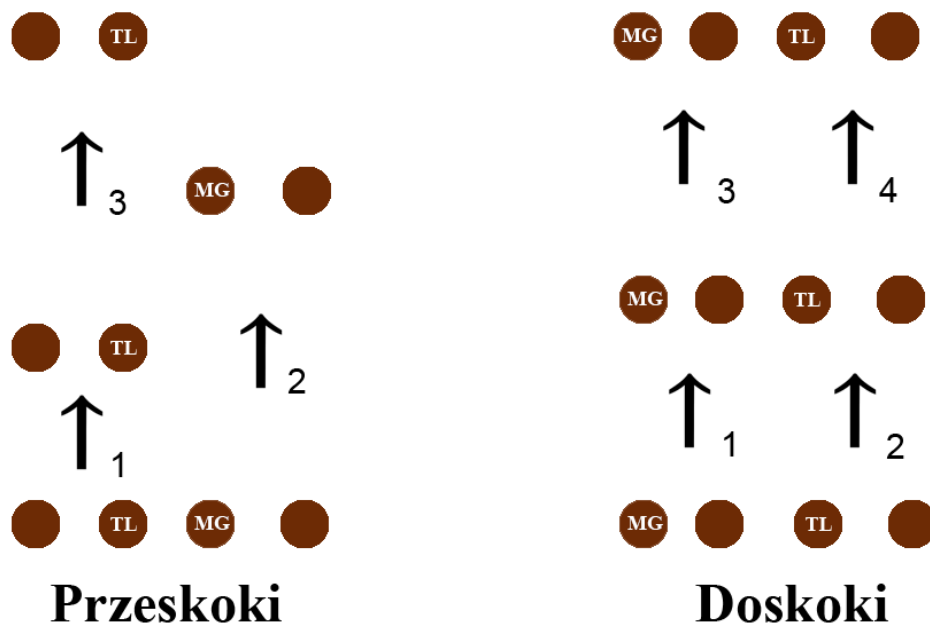
3. Skoki

Dzielimy dwa zasadnicze typy:

- Przeskoki
- Dorskoki

Należy wymienić również odskoki, ale w tej kwestii dużo się nie zmienia za wyjątkiem kierunku skoku, otóż w odskokach wycofujemy się względem sił przeciwnika, stosując zarówno przeskoki jak i doskoki.

W momencie rozwinięcia linii względem nieprzyjaciela i rozlokowaniu dwóch elementów na dwie różne strony, dowódca podejmuje decyzję o wykonaniu skoków. *Alfa* i *Bravo*, po otrzymaniu tej informacji od dowódcy koordynują manewr między sobą. Kiedy zalega *Alfa* to *Bravo* wybiera docelowe miejsce, skąd będzie mógł bezpiecznie prowadzić ogień i tam następnie biegnie przed siebie przez 3-5 sekund, lub dłużej kiedy pozwala na to ukształtowanie terenu. Po dotarciu na miejsce, przyjmuje pozycję bezpieczną, odbezpiecza broń, zaczyna prowadzić ogień. Dopiero po otwarciu ognia pada komenda informująca, że *Alfa* może wykonać skok – nie należy zaprzestawać prowadzenia ognia. Po dotarciu *Bravo* na miejsce schemat się powtarza.

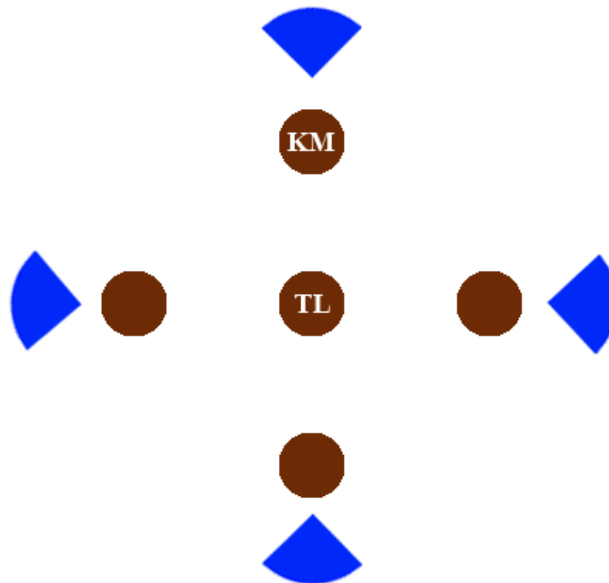

(rys. 9- przedstawienie różnicy między przeskokami a doskokami. Odszuki można opisać jako przeskok w tył)

Zakończenie wymiany ogniowej i raport sytuacyjny

1. Formacja okrężna

Gdy wymiana ogniowa zostanie zakończona, dowódca może wydać polecenie wykonania tzw. obrony okrężnej. Formacja ta polega na tym, że wokół dowódcy w miarę równoległych punktach rozstawiają się członkowie oddziału tak, by pokryć każdy z sektorów obserwacji. W czasie gdy trzymana jest ta formacja dowódca sprawdza swoich, medyk leczy rannych, jak i zbierane są wstępne raporty.

(rys. 10- prawidłowo wykonana formacja “okrężna”, gdzie każdy z żołnierzy obserwuje sektor dookoła dowódcy)

2. Raport SAS

Podstawowym raportem używanym w celu określenia statusu członków pododdziału jest tzw. raport SAS. Można go rozwinąć najprościej do:

- Stan Medyczny
- Amunicja
- Sprzęt kluczowy do realizacji zadania

Każdy z tych stanów opisujemy w sposób dowolny, z zastrzeżeniem, by nie używać do tego kolorów! Kolory są zarezerwowane wyłącznie dla medyków do wykonywania segregacji rannych i ich wprowadzenie wiąże się ze zbędnym zamieszaniem.

Literatura Uzupelniająca

- Poradnik dot. przeprowadzania i realizacji zasadzek by ST4LKER14
Link: <https://forum.armacoopcorps.pl/wiki/poradniki-operacyjne/piechota/poradnik-przeprowadzania-zasadzki-wg-stalker14-r44/>

WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO W SPOŁECZNOŚCI ARMA COOP CORPS

- Poradnik dot. nawigacji w terenie by ST4LKER14
Link:<https://forum.armacoopcorps.pl/wiki/poradniki-operacyjne/piechota/poradnik-z-nawigacji-w-terenie-wg-stalker14-r45/>
- Obowiązki poszczególnych ról w drużynie strzelców na przykładzie US Army by ZuS
Link:<https://forum.armacoopcorps.pl/wiki/poradniki-operacyjne/piechota/obowiazki-p-oszczegolnych-rol-w-druzynie-strzelcow-na-przykladzie-us-army-r148/>
- Meldunek SAS by Alienzo
Link:<https://forum.armacoopcorps.pl/wiki/poradniki-operacyjne/piechota/meldunek-s-as-wg-alienzo-r42/>